

Svajonų
ROMANAI

Romantika

GEROS
NUOTAIKOS
KLUBAS

JACKIE BRAUN

Pirmoji meilė

9,40 Lt / 2012 gegužė–birželis

knyguote.lt

Jackie Braun

PIRMOJI MEILĖ

Romanas

Versta iš Jackie Braun,
Mr. Right There All Along, 2011

© Jackie Braun, 2011

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti.

Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar
mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Ignė Norvaišaitė – Aleliūnienė,
vertimas iš anglų kalbos, 2012

© Rima Milaševičienė, dizainas, 2010

© Dreamstime.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2012

ISBN 978-609-406-518-7

Elektroninę knygą paruošė Knygute.lt, 2013

Pirmas skyrius

Vidurinės mokyklos istorijos pradmenys

Kai Kloja Makdaniels sąskaitų ir reklaminių laiškų krūvelėje pastebėjo kvietimą, jos lūpos pašaipiai išsikreipė. Ji laukė šio laiško, bet vis tiek nustebė gavusi.

Tilmano vidurinės mokyklos 2001-ųjų laida rengėsi susitikti po dešimties metų.

Klojos prisiminimai apie Naujojo Džersio vidurinę mokyklą nebuvo malonūs. Tiesą sakant, ketverius metus Tilmane slėpėsi tualetų kabinose ir valytojų spintelėse, kad išvengtų Nešventosios Trejybės: Natašos Bradford, Feitės Elerman ir Tamaros Kingsli.

Tas merginas pažinojo nuo pagrindinės mokyklos laikų. Jos nebuvo draugės, bet ir ne priešės... kol neprasidėjo devintieji mokslo metai ir Kloja dėl visiškai nežinomų priežasčių tapo mėgstamiausiu šių merginų taikiniu.

Tiesiogine žodžio prasme.

Pirmąją jau ir taip nemalonią mokslo metų dieną prieš pamokas joms kažkaip pavyko prie Klojos marškinių prisegti užrašą *Spirk man*. Nuo tada Kloja po kiekvieno draugiško pliaukš-

telėjimo į nugarą pasižiūri per petį. Tai nebuvo ypač originalus pokštas, bet suveikė. Į sėdimąją mėgstamiausių džinsų dalį ji gavo pakanamai spyrių, kad pasijustų futbolo kamuoliu.

Po trečios pamokos pro šalį pietauti ėjo Saimonas Fordas.

- Tikriausiai nenori šito segėti, - jis nuėmė užrašą ir padavė Klojai. Toks jau buvo šis vaikinai. Netuščiažodžiavo.

Senasis gerasis Saimonas. Visada ją globojo. O tąsyk apsaugojo jos užpakalį. Juodu susidraugavo, kai trečioje klasėje jo šeima įsikraustė į jos šeimos daugiabutį, ir draugystė vis dar tęsėsi. Galvodama apie bičiulį Kloja paėmė telefoną, bet susiprotėjo, kiek valandų. Gerokai po penkių penktadienio vakarą. Saimonas tikriausiai pasimatyme su mergina.

Kloja pasijuto vėl pašaipiai besiviepianti. Na, negalėjo nieko padaryti. Nemėgo Saros. Ilgakojės lanksčios blondinės, nes ji pernelyg... pernelyg... tobula.

Žvilgtelėjo į kvietimą. Tobulajai Sarai niekada taip neatsiktų. Vidurinėje mokykloje Tobuloji Sara būtų tapusi abiturientų susitikimo vakaro karaliene, išleistuvių karaliene ir visomis kitomis įmanomomis karalienėmis. O Kloją

klasė nominavo tik kaip labiausiai garbanotą ir labiausiai strazdanotą.

Taip, mergina tikrai norėtų būti dėl to prisiminta.

Protas liepė suglamžyti kvietimą į gniužulą, nuspjauti ant jo ir keiksmožodžiais, kuriuos moka keturiomis kalbomis, pasiūsti į šiukšlių dėžę. O širdis bylojo kitką. Ji liepė pasiimti šaukštą ir iš šaldiklio išsitraukti pusę litro mėtinių ledų su šokolado gabaliukais.

Kadangi laikėsi dietos, Kloja pasielgė taip, kaip liepė protas.

Bent panašiai.

Apibėrė kvietimą visais užsieniniais epitetais, kokius tik mokėjo, ir išmetė į šiukšlinę. Nusprendusi apsieiti be ledų įsijungė kompiuterį ir parsisiuntė receptą iš mėgstamiausios kabelinės televizijos kulinarijos laidos *Siuzės Kei paguodos maistas*. Suzė Kei gamino maistą, kuris tikrai galėjo užkimšti arterijas ir sukelti širdies ligą.

Šįkart pasirinko būtent tokią vakarienę. Makaronai su sūriu – ne su vienos, bet su keturių rūšių sūriu ir tiek sviesto ir kalorijų, kad Kloja galėjo prisiekti, jog drabužiai pradėjo veržti vos perskaičius sudedamąsias dalis. Prastas

ženklas, nes jau mūvējo laisvesnes kelnės.

Tiesą sakant, kelnės su elastiniu juosmeniu buvo skirtos mankštintis, bet ji taip apsirengdavo ne eidama sportuoti, o tomis dienoms, kai jausdavosi ypač išsipūtusi. Šiandien būtent tokia diena. Pirišus kelias virves ji tikėtų sklęsti virš Šeštosios aveniu kaip vienas tų milžiniškų helio balionų per kasmetinį Padėkos dienos paradą. Tačiau vis tiek pasigamino makaronų su sūriu ir suvalgė tris iš šešių porcijų.

Tik tada sugalvojo įsipilti vyno. Brangų *Cabernet Sauvignon* butelį saugojo ypatingai progai. Ši tikrai nebuvo tokia, bet po trijų taurių tai neberūpėjo.

Kloja padėjo vyną į šalį ir patraukė prie grotuvo. Muzika. Štai ko dabar reikėjo. Trankaus ritmo ir daug žemų garsų. Muzikos, pagal kurią šokdama galėtų nerūpestingai užsimiršti ir galbūt sudeginti kelias kalorijas. Pasirinko... Seliną Dion.

Graudžioms baladėms vienai po kitos užliejant vieno kambario butą Žemesniajame Ist Saide Klojos valia nuvyto kaip nelaistomas bazilikas ant virtuvės palangės. Vėl murmeldama užsieninius keiksmus, šįkart skirtus sau, išžvejojo suglamžytą kvietimą iš šiukšlinės. Suskambus telefonui tebesėdėjo ant virtuvės

grindų ir lygino popierių.

Saimonas.

- Sveika, Kloja. Ką veiki?

Jei tai būtų kas kitas - pavyzdžiui, vyresnė žavingoji sesuo Franė, - Kloja jaustųsi privers-ta kruopščiai suregzti priežastį, dėl ko sėdi viena namie vos prasidėjus savaitgaliui.

Bet skambino Saimonas, tad ji prisipažino:

- Geriu vyną, vilkiu kelnes iš laikros ir klausausi *Titaniko* muzikos.

- Ledų nevalgai?

Kaip gerai Saimonas ją pažinojo. Nors keti-nimai buvo geri, Kloja ketino netrukus imtis mėtinių ledų su šokolado gabaliukais.

- Kol kas ne.

- Nori draugijos? - pasisiūlė jis.

Dar niekada taip nenorėjo. Ji ir Saimonas vi-sada gerai praleisdavo laiką - nesvarbu, ar traukdavo pasilinksinti ar likdavo namie. Vis dėlto klausimas nustebino. Ar šįvakar jos draugas neturėtų būti su mergina? Jai patiko mintis, kad vietoj Tobulosios Saros jis pasirink-tų Kukliąją Kloją. Taip patiko, kad iš karto pa-sijuto kalta. Ji - siaubinga draugė. Atsilygin-dama pasidalys su Saimonu ledais ir vyno li-kučiais.

- Kada tavęs laukti?

- Dabar. Stoviu už buto durų.

Jei Saimonas būtų jos vaikinąs – pastaruosius kelis mėnesius Kloja tokio neturėjo, – ši žinia sukeltų paniką. Butas nesutvarkytas. Beje, ir ji pati. Dėl drėgno oro garbanos styrojo į visas puses. O ryte pasidarytas neryškus makiažas jau nusitrynė. Bet čia Saimonas. Saimonas, priminė ji sau, kai nužvelgusi nedailią aprangą užsimanė bėgti į miegamąjį ir persirengti.

Liūdna pripažinti, bet jis matė Kloją ir prasčiau atrodančią. Gerokai prasčiau. Pavyzdžiui, kai ji šeštoje klasėje susirgo vėjaraupiais arba kai vidurinėje mokykloje po pusseserės Elenos mergvakario užsikrėtė salmonelioze. Vištienos salotas ruošė teta Mirta – nuo tada moteriškai į šeimos susibūrimus leidžiama atsinešti tik popierinius gaminius arba plastmasinius stalo įrankius. Mirtinas šūvis, be abejo, buvo praėjusių metų gruodį. Likus trims dienoms iki Kalėdų ją metė vaikinąs, su kuriuo susitikinėjo pusę metų.

Tekstine žinute.

O ji jau buvo nupirkusi dovaną – *Rolex* laikrodį ir negalėjo gražinti, nes gatvės prekeivis, pardavęs stulbinamai įtikinamą padirbinį, per-

sikėlė į kitą vietą.

Todėl dabar atlapodama duris Kloja jautėsi tik šiek tiek susigėdusi dėl plaukų, dėl makaronų su sūriu dėmių ant marškinėlių ir dėl to, kad lūpos nuo skanauto vyno tikriausiai nusi-dažė klounišku violetiniu atspalviu.

- Labas, Saimonai.

Jo šypsena kaip visada vertė manyti, kad jūdviųjų susitikimas - geriausia, kas nutiko tądien.

- Sveika, gražuole. - Vaikinas kaip įprastai pakštelėjo į skruostą ir priešais nosį pamojavo plona kvadratine dėžute. - Turiu picos. Iš naujos itališkos picerijos netoli Keturioliktosios gatvės - plonu padu ir su daugiau sūrio.

Kitą kartą pajutus itališkos dešros ir lydytos mocarelos aromata Klojos burnoje būtų susi-kaupusios seilės. Tačiau dabar ji priminė sau, kad yra prisikimšusi.

- Dėkui, ką tik pavalgiau.

Svečias įdėmiai nužvelgė dėmėtus marškinėlius. Lūpų kampučiai pakilo.

- Matau. Kas šiandien vakarienei ir kodėl?

Taip, Saimonas pernelyg gerai ją pažinojo.

- Makaronai su sūriu.

- A. - Jis supratingai linktelėjo. - Paguodos

maistas.

Ji palietė smiliumi savo nosies galiuką.

- Iš karto atspėjai.

Jis nusišypsojo. Saimono šypsena nuostabi. Kloja visada taip manė. Lūpos tobulai proporcingos, nors veidas ne toks gražus, kad verstų iš koto, bet dailus ir maloniai vyriškas. Metams bėgant vaikinio skruostai įkrito ir tapo kamuotesni, bet dėl guvios šypsenos jis niekada neatrodė griežtas.

- Kiek suvalgei? - pasidomėjo bičiulis.

- Per daug.

- Man palikai? - Saimonas žvilgtelėjo į viryk-
lę.

- Pakankamai. - Kloja patapšnojo dėžę jo rankose. - O kaip tavo pica?

Jis gūžtelėjo pečiais.

- Žinai, kaip su ta pica. Atšalusi dar skanesnė.

Nykščio pagalvėle palietė apatinę merginos lūpą. Ji nekreipė dėmesio į pojūtį, nuvilnijusį stuburu nuo tokio prisilietimo.

- O kaip vynas? Irgi palikai?

Kloja nusijuokė. Kaip kitoms moterims pavyksta išgerti kelias taures *Cabernet* neišsitepus lūpų? Be to, kaip kitos moterys, prisival-

giusios angliavandenių, be pritūpimų pajėgia kvėpuoti mūvėdamos džinsus?

- Dar liko beveik pusė butelio, - pasakė ji.

- Įpilk man taurę ir klok, kaip šiandien sekėsi.

Saimonas padėjo picos dėžutę ant virtuvės spintelės ir nusimetė lietpaltį. Vilkėjo įprastus dalykinius drabužius - šiugždančius baltus marškinius ir specialiai siūtą kostiumą, iš priekinės kišenės kyšojo tobulai sulankstyta nosinaitė. Tačiau priderintas kaklaraištis surištas kreivai. Kloja susiprotėjo.

- Ar ką tik iš darbo?

Buvo beveik aštunta valanda vakaro.

- Susijungimas su ta kita programinės įrangos įmone, apie kurią pasakojau, suryja daug laiko. - Saimonas sunkiai sudribo ant virtuvinės kėdės.

Kaip Kloja nepastebėjo, koks jis pavargęs? Norėjo priėti ir apkabinti. Draugai glėbesčiuojasi. Bet susilaikė. Pastaruoju metu vis dažniau pasijusdavo tą daranti. Kaltę vertė Tobulajai Sarai ir pulkui ankstesnių gražuolių.

- Gaila. - Ji įjungė viryklę, kad pašildytų makaronus su sūriu, ir įpylė taurę vyno. Tada atsistojusi už kėdės pradėjo maigyti įsitempusius

Saimono sprando ir pečių raumenis.

Išgirdusi malonumo dejonę norėjo liautis. Vis dėlto tęsė ir pasidomėjo:

- O ką apie ilgas darbo valandas mano Sara?

- Ji nepatenkinta, - pripažino vaikas. Gailiu tonu pridūrė: - Šįvakar turėjome eiti į Brodvėjaus spektaklį.

- Tu jos nenusivedei? - Tai jam nebūdinga. Saimonas - mieliausias ir rūpestingiausias Klojos pažinotas vyras... nors jam patinka tikrai nekokios moterys.

- Ai!

Regis, masažas šiek tiek per stiprus.

- Atsiprašau.

- Tiesą sakant, kai paskambinau pasakyti, kad vėluoju ir teks atsisakyti vakarienės prieš spektaklį, ji pasiuntė mane... Nekreipk dėmesio. - Saimonas papurtė galvą. - Nesvarbu. Santykiai šiaip ar taip nesiklostė.

Triumfas.

Klojai nespėjus susitvardyti šis jausmas sukunkuliavo it burbuliuojantis šampanas. Gal vis dėlto ši diena ne tokia prasta.

Žinodama, kad draugė neturėtų džiaugtis tokiomis naujienomis, išlaikė užjaučiamą išraišką ir atsisėdo ant kėdės priešais Saimoną.

- Ooo. Tave metė. Kaip gaila.

- Išsiskyrėme abipusiu sutarimu, - sumurmėjo jis siekdamas vyno. - Tiesiog Sara pirmoji tai pasakė.

- Geraaaai.

- Kloja, mano širdis nesudaužyta. Po velnių, nè neįlenkta ir neįrėžta. - Vaikinas gurkstelėjo vyno, sunkiai atsiduso ir prisimerkęs pažvelgė.

- Negerai, tiesa? Turėčiau jaustis... šiek tiek nuliūdęs, ar ne?

- Nesijauti?

Triumfas vėl plykstelėjo, bet ji rūpestingai paslėpė tai po blankia išraiška.

- Nė kiek. - Akimirką jis įdėmiai žvelgė į vyną, paskui įsistebeilijo į Kloją. - Matyt, vienas kitam netikome.

Negali būti. Kad tai suprastų, jam prireikė kone metų? Kloja tokią išvadą padarė vos susipažinusi su Sara - per kelias minutes.

- Bet tai nesvarbu, - kalbėjo Saimonas. Jis nusišypsojo ir tapo guvesnis. - Ketinome pasikalbėti apie tavo dieną.

Jos dieną. Fe!

Kloja nužingsniavo prie viryklės įdėti maiso....